

Bente Nielsen (V):

Vi finder i Venstre, at det er en god idé at gøre Forebyggelsesrådet permanent. Forebyggelse er jo et vigtigt element i sundhedspolitikken, måske nok et element, som vi hidtil har gjort for lidt ved, og som vi i fremtiden skal satse meget mere på. At vi har gjort for lidt ved det, skyldes vel først og fremmest, at hele vores sundhedssystem i høj grad er indstillet på behandling frem for forebyggelse, men det må vi se at få ændret.

Jeg er også glad for den udvidelse af rådets opgaver, som der er lagt op til med lovforslaget. Specielt vil jeg fremhæve de udadvendte funktioner, som rådet skal have.

Det er også vigtigt, at rådet er med til at inspirere, til at styrke og til at udvikle det lokale forebyggelsesarbejde. Også på dette område gælder det jo, at vi får mest ud af tingene, når ideerne og forslagene kommer fra lokale forebyggelsesråd og -grupper. Disse lokale råd og grupper har jo muligheden for at tilpasse sig de lokale behov og ønsker og kan tage emner op, som er specielle eller specielt interessante for det pågældende område. Vi ser da også, at flere og flere kommuner og amtskommuner opretter forebyggelsesråd og forebyggelsesgrupper i denne tid. Det synes jeg er et godt tegn på den idérigdom, som findes rundt omkring.

Vi kan også fuldt ud støtte, at Forebyggelsesrådet skal have en særlig opgave, når det drejer sig om at styrke begrænsningen af tobaksrygningens gener og sundhedsskadelige virkninger både for aktive og for passive rygere. Det sker ved at nedsætte et sagkyndigt udvalg på dette område under Forebyggelsesrådet. Herved synes jeg også, det er markeret, at denne opgave er vigtig, og at rådet skal anvende en stor del af sine ressourcer til oplysnings- og informationsarbejde om tobakkens skadelige virkninger.

Venstre kan altså i det hele støtte lovforslaget, og vi ser frem til et positivt udvalgsarbejde om det.

Birthe Hansen (SF):

Forebyggelsesrådets opgaver har ved denne revision ændret karakter, idet den tidligere løbende kritiske vurdering er forsvundet ud af § 1 og erstattet af opgaven: at styrke indsatsen for sundhedsfremme og sygdoms- og ulykkesforebyggelse i forskellige sektorer.

Rådets opgave er i hvert fald, hvis man tager ordlyden i § 1's forskellige punkter, blevet om ikke mere, så dog anderledes omfattende end tidligere. Dertil kommer så stk. 2 med opgaven at styrke indsatsen for begrænsning af tobaksrygningens gener og sundhedsskadelige virkninger for såvel aktive som passive rygere.

Men spørgsmålet er, om denne revision af lov om forebyggelse indebærer ændrede forhold for det enkelte menneskes mulighed for at sikre sig et sundere, mere indholdsrigt og længere liv.

Godt nok hælder Forebyggelsesrådet sig tæt op ad WHO's målsætning, som det fremgår af rådets beretning fra januar 1984 til juni 1986, men der er langt fra papir og til reelle forandringer. Vort sundhedsvæsen er stadig indrettet på apparatfejlmødelen og på reparation af denne. Det er sagt talrige gange, at vi ikke kan behandle os ud af vore sundhedsproblemer, kun forebyggelse kan medvirke til en ændring. Hvis Forebyggelsesrådet alene skal stå for disse ændringer, har en sundhedspolitik ikke de bedste udsigter trods megen snak om vores tilslutning til WHO's erklærede mål. For hvordan står det til med det forebyggende arbejde, hvor der opstår erhvervs sygdomme og arbejdsskader? Er man gået i gang med at fjerne de sygdomsskabende faktorer? Nøjes man ikke stadig med at reparere? Er et forebyggelsesråd tilstrækkeligt til at ændre holdninger, når langt den overvejende del af ressourcerne i det danske sundhedssystem fortsat anvendes til behandling af sygdomme?

Vi mener i SF ikke, det er nok. Vi mener, at indsatsen for at føre en god, en rigtig, en forebyggende politik kræver en egentlig sundhedspolitik, og den kræver langt flere ressourcer, end der er afsat her.

Men for ikke helt at afvise lovforslaget skal jeg sige det på den måde, at det måske alligevel gavner mere, end det skader, og derfor vil vi ikke afvise det.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da Forebyggelsesrådet startede sit arbejde i 1980, måtte det stort set begynde forfra med at finde ud af, hvad der var i gang af forebyggende arbejde, og komme med forslag om, hvad der kunne gøres. På den måde kom arbejdet naturligt nok til at bestå i pæ-